

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.5.2018
COM(2018) 328 final

2018/0133 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 w sprawie ostatecznych
jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości
dodanej**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Niniejszy wniosek ma na celu znaczne uproszczenie aspektów podatku od wartości dodanej dotyczących zasobów własnych poprzez zmianę rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89¹: główny nacisk przeniesiono na dostawy opodatkowane stawką podstawową (zatem średnia ważona stawka nie będzie już potrzebna), liczba korekt została ograniczona do absolutnego minimum, a rekompensaty finansowe zostały usunięte. Ponadto proponuje się zastosowanie wspólnego odsetka w oparciu o najnowsze dane fiskalne państw członkowskich.

Niniejszy wniosek stanowi integralną część reformy systemu zasobów własnych, jak określono to we wniosku dotyczącym decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej². Reforma ta wynika z zaleceń Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych, która opublikowała swoje sprawozdanie końcowe w grudniu 2016 r.³

We wniosku uwzględniono doświadczenia zebrane podczas zarządzania zasobami własnymi; ma on na celu uproszczenie procesu obliczania zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej. W ramach wniosku uproszczono także praktyczne ustalenia. Zagadnienie to przedstawiono szczegółowo w sekcji 5 poniżej.

Zważywszy na charakter zasobów własnych, zarządzanie nimi wymaga prawidłowego stosowania polityki Unii w innych obszarach, w szczególności w dziedzinie rynku wewnętrznego oraz opodatkowania.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

Niniejsze rozporządzenie opiera się na podstawie prawnej zawartej w art. 322 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2014/335/UE, Euratom⁴ oraz art. 6 ust. 3 wniosku dotyczącego decyzji w sprawie zasobów własnych stanowią, iż państwa członkowskie udostępniają zasoby Komisji „zgodnie z rozporządzeniami” przyjętymi na mocy art. 322 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Ponieważ niniejsze rozporządzenie zmienia również istniejące rozporządzenie, należy wykorzystać ten sam instrument.

Z uwagi na charakter budżetu Unii i zasobów własnych, które stanowią jego dochody, system zasobów własnych i przepisy dotyczące ich udostępniania muszą mieć zasięg ogólnounijny i nie mogą zostać zrealizowane przez państwa członkowskie.

Niniejszy wniosek w sprawie rozporządzenia stanowi uzupełnienie istniejących już przepisów dotyczących „udostępniania” zasobów własnych, w szczególności przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014⁵.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).

² COM(2018) 325 final z 2.5.2018.

³ Przyszłe finansowanie UE. Sprawozdanie końcowe i zalecenia Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych. Grudzień 2016 r.

⁴ Decyzja Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (2014/335/UE, Euratom) (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 105).

⁵ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów

W interesie Unii i państw członkowskich leży zapewnienie, aby system zasobów własnych działał sprawnie, dlatego wniosek w sprawie rozporządzenia został tak skonstruowany, aby ułatwić współpracę między organami Unii i państwami członkowskimi.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Niniejszy wniosek stanowi część pakietu legislacyjnego dotyczącego zasobów własnych na lata 2021–2027. W celu uproszczenia zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej należy zmienić obowiązujące obecnie rozporządzenie dotyczące zasobów własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej.

W uzasadnieniu wniosku dotyczącego nowej decyzji w sprawie systemu zasobów własnych przedstawiono więcej informacji na temat ostatnich sprawozdań i dokumentów, w których przeanalizowano konieczność reformy systemu zasobów własnych.

Niniejszy wniosek nie jest związany z programem sprawności regulacyjnej. Jest on skierowany do państw członkowskich, a nie do mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw ani innych zainteresowanych podmiotów. Ma on zasadniczo neutralny wpływ na konkurencyjność sektorową Unii i na jej handel międzynarodowy. Wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ na budżet niniejszego wniosku i pakietu legislacyjnego dotyczącego zasobów własnych opisano szczegółowo w ocenie skutków finansowych regulacji, załączonej do wniosku w sprawie rozporządzenia dotyczącego uruchomienia nowych zasobów własnych⁶. Zreformowany system zasobów własnych obejmujący zreformowany system podatku od wartości dodanej można wdrożyć na tym samym poziomie środków administracyjnych i zasobów kadrowych co system obecny.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Stosowanie niniejszego rozporządzenia będzie przedmiotem regularnych dyskusji na forum Komitetu Doradczego ds. Zasobów Własnych, tak jak to ma miejsce obecnie.

Wniosek Komisji można streścić następująco:

W art. 1 ust. 1 wniosku skreśla się uprzedni podpodział na 6 tytułów rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89.

Art. 1 ust. 2 wniosku zmienia art. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 w następujący sposób:

- art. 1 zostaje zaktualizowany w celu odzwierciedlenia faktu, że system zasobów własnych uzyskanych z tytułu podatku od wartości dodanej ma skupiać się na dostawach na rzecz spożycia opodatkowanych stawką podstawową. Pojawiają się w nim również odwołania do jednolitej stawki poboru, o której mowa we wniosku dotyczącym decyzji w sprawie zasobów własnych. Podstawowa stawka podatku od

własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39).

⁶ COM(2018) 326 final z 2.5.2018.

wartości dodanej powinna być rozumiana jako stawka podatku od wartości dodanej, o której mowa w art. 96 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁷.

Art. 1 ust. 3 wniosku uchyla art. 2 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- Część normatywna została przeniesiona do art. 3, natomiast w motywach zawarto przepisy nienormatywne ustanawiające ramy.

Art. 1 ust. 4 wniosku zastępuje art. 3 i 4 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 w następujący sposób:

- art. 3 ust. 1: aby zagwarantować niepodważalne i wiarygodne źródło danych, podstawa zasobów własnych uzyskanych z tytułu stawki podstawowej podatku od wartości dodanej powinna pochodzić z łącznych przychodów netto z podatku od wartości dodanej pobranych w roku kalendarzowym w każdym państwie członkowskim, skorygowanych ze względu na szczególne kwestie terytorialne wymienione w dyrektywie w sprawie podatku od wartości dodanej;
- art. 3 ust. 2: aby otrzymać dostawy na rzecz spożycia opodatkowane stawką podstawową, skorygowany przychód netto jest mnożony przez wspólny wskaźnik unijny;
- art. 3 ust. 3: jako że państwa członkowskie stosują różne stawki podstawowe, przychody te nie mogą być stosowane w celu zastosowania jednolitej stawki poboru. W związku z powyższym, aby otrzymać podstawę podatku od wartości dodanej opartą na stawce podstawowej, dostawy na rzecz spożycia opodatkowane stawką podstawową powinny zostać podzielone przez stawkę podstawową stosowaną przez państwa członkowskie;
- art. 3 ust. 4: aby otrzymać zasoby własne uzyskane z tytułu podatku od wartości dodanej, przypadające budżetowi UE, stosuje się jednolitą stawkę poboru do podstawy podatku od wartości dodanej opartej na stawce podstawowej;
- art. 3 ust. 5: w przypadku gdy państwo członkowskie naruszy przepisy dyrektywy w sprawie podatku od wartości dodanej, pobrane przychody netto z tytułu podatku od wartości dodanej należy skorygować, aby zagwarantować równe traktowanie państw członkowskich;
- art. 4: w przypadku gdy państwo członkowskie, przestrzegając odpowiednich procedur, podejmuje decyzję o zmianie swojej podstawowej stawki podatku od wartości dodanej, w art. 4 określono metodę standardową, za pomocą której zmiana ta powinna zostać uwzględniona. W metodzie tej uwzględnia się stawki obowiązujące przed i po wprowadzonej zmianie.

Art. 1 ust. 5 wniosku uchyla art. 5 i 6 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89:

- art. 5 i art. 6 zostają uchylone, ponieważ we wniosku przewidziano jedynie minimalne wykorzystanie korekt i nie przewidziano żadnych rekompensat.

Art. 1 ust. 6 wniosku zmienia art. 7 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 w następujący sposób:

⁷ Dyrektywa Rady 2006/112/WE, Euratom z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- art. 7 pozostaje praktycznie niezmienny. Zamienia się wyrażenie „w terminie do dnia” wyrażeniem „do dnia” na początku ust. 1. Ust. 2 zawiera zmiany wynikające z uchylecia art. 5 i 6 oraz przeniesienia art. 11 do art. 4 ust. 7 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 20xx/xxxx.

Art. 1 ust. 7 wniosku zastępuje art. 8 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89:

- art. 8 pozostaje taki sam co do swojej treści. Zamieniono w nim odniesienie do „podstawy środków uzyskanych z podatku VAT” na „podstawę środków uzyskanych z tytułu stawki podstawowej podatku od wartości dodanej”.

Art. 1 ust. 8 wniosku zastępuje art. 10 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89:

- art. 10 pozostaje niezmienny co do swojej treści, ale zawiera zmiany mające na celu odzwierciedlenie zakresu niniejszego wniosku. Odniesienie do art. 5 i 6 zostało usunięte; zaproponowano rezygnację ze stosowania rekompensat i niektórych korekt. Aby uprościć procedury, brzmienie art. 10 ust. 2 zostało zmienione z „Komisja zbada [...]” na „Komisja może przyjmować [...]”.

Art. 1 ust. 9 wniosku zmienia art. 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89:

- art. 11: art. 11 ust. 1 zostaje przeniesiony do art. 4 ust. 7 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 20xx/xxxx. Przeniesiony tekst pozostaje niezmienny co do zasady, ale został dostosowany do faktu, że średnia ważona stawka nie wchodzi w zakres niniejszego wniosku. Art. 11 ust. 3 został przeformułowany w celu odzwierciedlenia faktu, iż przepisy dotyczące kontroli zostały przeniesione do rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 20xx/xxxx.

Art. 1 ust. 10 wniosku zmienia art. 12 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89:

- art. 12 pozostaje niezmienny co do swojej treści, a wprowadzone zmiany mają na celu odzwierciedlenie zakresu wniosku. Państwa członkowskie muszą przedłożyć informacje dotyczące poboru podatku od wartości dodanej w bardziej ogólnym ujęciu i wyłącznie w zakresie istotnych zmian w procesach i procedurach administracyjnych dotyczących poboru podatku od wartości dodanej. Również okres sprawozdawczy dla Komisji został dostosowany do okresów ustalonych w innych rozporządzeniach i dyrektywach dotyczących opodatkowania. W celu przeprowadzenia oceny skuteczności procedur poboru podatku od wartości dodanej, ważniejsze jest sporządzanie sprawozdań dotyczących usprawnień dokonanych przez państwa członkowskie w zakresie poboru podatku od wartości dodanej niż sprawozdań dotyczących samych procedur. Tekst został odpowiednio zmieniony.

Art. 1 ust. 11 wniosku zastępuje art. 13 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89:

- art.13: niniejszy art. zostaje zmieniony w celu odzwierciedlenia zakresu wniosku. Zmianę wprowadzono w drodze usunięcia odwołań do „upoważnień”.

Art. 2 wniosku stanowi o jego wejściu w życie, stosowaniu oraz działaniu wstecz, jak również wpływie na system zasobów własnych uzyskanych z tytułu podatku od wartości dodanej.

Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w tym samym czasie co decyzja w sprawie zasobów własnych Planuje się, że nowy system zasobów własnych uzyskanych z tytułu podatku od wartości dodanej będzie działał z mocą wsteczną od początku tego okresu, tj. od 1 stycznia 2021 r., zatem do korekt sprawozdań przygotowanych przed tą datą będą miały zastosowanie przepisy obowiązujące w owym czasie.

Wprowadzono również ogólną zmianę terminologiczną: termin „środki uzyskane z podatku VAT” zastąpiono terminem „zasoby własne uzyskane z tytułu podatku od wartości dodanej”.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 322 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁸,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasoby własne Unii oparte na części w podatku od wartości dodanej, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 20xx/xxxx/UE, Euratom¹⁰ (zwane dalej „zasobami własnymi uzyskanymi z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej”) powinny być udostępniane Unii w najlepszych możliwych warunkach. W związku z tym należy określić przepisy mające zastosowanie do państw członkowskich dotyczące udostępniania tego rodzaju zasobów budżetowi Unii.
- (2) Na potrzeby uproszczenia i zachowania przejrzystości, a także w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego zasoby własne uzyskane z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej powinny być obliczane na podstawie wspólnego wskaźnika unijnego mającego zastosowanie do standardowej stawki VAT pobieranej od objętych nią transakcji. Wspomniana część powinna odpowiadać średniej najniższych udziałów w objętych stawką podstawową dostawach na rzecz spożycia w państwach członkowskich w okresie pięciu lat, obliczonej na podstawie rachunków narodowych oraz danych fiskalnych zatwierdzonych przez Komitet Doradczy ds. Zasobów Własnych.
- (3) Sposoby obliczania podstawy zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej powinny zostać określone w sposób jednolity, poczynając od rzeczywiście pobranych przychodów w każdym danym roku kalendarzowym, jako ostateczna metoda określania podstawy zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG, Euratom) nr 1553/89.

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (5) Dla zachowania spójności niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie tego samego dnia co decyzja 20xx/xxxx/UE, Euratom oraz powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Zmiany wprowadzone do rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 nie powinny mieć jednak zastosowania do korekty sprawozdań dotyczących podstawy zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej za lata budżetowe przed 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG, Euratom) nr 1553/89 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się następujące podpodziały oraz ich tytuły:
 - a) „Tytuł I Przepisy ogólne”;
 - b) „Tytuł II Zakres”;
 - c) „Tytuł III Metoda obliczania”;
 - d) „Tytuł IV Przepisy dotyczące rachunkowości i udostępniania środków własnych”;
 - e) „Tytuł V Przepisy dotyczące kontroli”;
 - f) „Tytuł VI Przepisy końcowe”;
- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zasoby własne uzyskane z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej oblicza się, stosując jednolitą stawkę poboru, ustanowioną zgodnie z decyzją Rady 20xx/xxxx/UE*, do podstawy zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej ustalonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Podstawową stawką podatku od wartości dodanej jest stawka podatku od wartości dodanej, o której mowa w art. 96 dyrektywy Rady 2006/112/WE**.

*Decyzja Rady 20xx/xxxx/UE z [DATA] Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. L [...], [...], s. [...]).

**Dyrektywa Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s.1).”;

- 3) uchyla się art. 2;
- 4) art. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 3

1. Każde państwo członkowskie oblicza podstawę zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej w odniesieniu do danego roku kalendarzowego z całkowitego przychodu netto z tytułu podatku od wartości dodanej pobranego przez dane państwo członkowskie w tym roku kalendarzowym od transakcji podlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2006/112/WE. Kwota ta jest korygowana w celu uwzględnienia następujących kwot:

- a) wszelkich kwot, które – do celów zasobów własnych – powinny być traktowane jako transakcje mające początek w danym państwie członkowskim lub przeznaczone dla danego państwa członkowskiego, mimo iż mają one początek na terytorium lub są przeznaczone dla terytorium, o którym mowa w art. 6 dyrektywy 2006/112/WE;
 - b) wszelkich kwot pochodzących z jednego z miejsc, o których mowa w art. 7 dyrektywy 2006/112/WE, o ile dane państwo członkowskie może udowodnić, że dochody zostały przekazane do tego miejsca.
- 2. Kwotę uzyskaną zgodnie z ust. 1 mnoży się przez 45 %.
 - 3. Kwotę uzyskaną zgodnie z ust. 2 dzieli się przez stawkę podstawową podatku od wartości dodanej mającą zastosowanie w danym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE w roku poboru przychodów z tytułu podatku od wartości dodanej.
 - 4. Kwotę uzyskaną zgodnie z ust. 3 mnoży się przez jednolitą stawkę poboru, o której mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 20xx/xxxx*, w celu obliczenia zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej, które mają zostać udostępnione budżetowi Unii.
 - 5. W przypadku naruszenia przepisów dyrektywy 2006/112/WE, w wyniku którego zasoby własne uzyskane z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej uległy zmniejszeniu, Unia jest uprawniona do otrzymania całej kwoty przedmiotowych zasobów własnych wraz z odsetkami za zwłokę, zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014**.

Artykuł 4

- 1. Podstawę zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej oblicza się w oparciu o lata kalendarzowe.
- 2. W przypadku gdy państwo członkowskie wprowadza zmianę stawki podstawowej podatku od wartości dodanej, zmieniona stawka ma zastosowanie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ta nowa stawka weszła w życie. Do celów obliczeń, o których mowa w art. 3 ust. 3, ustala się pro rata temporis obu stawek.

* Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 20xx/xxxx z [DATA] określające środki wykonawcze dotyczące systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).

** Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39).”;

5) uchyla się art. 5 i 6;

6) w art. 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do dnia 31 lipca państwa członkowskie obowiązane są przesłać Komisji sprawozdanie dotyczące całkowitej kwoty podstawy zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku od wartości dodanej za poprzedni rok kalendarzowy, obliczonej zgodnie z art. 3, do której zastosowanie będzie miała stawka wymieniona w art. 1.

2. Sprawozdanie musi zawierać wszystkie dane wykorzystywane do określenia tej podstawy, które wymagane są do celów kontroli, o których mowa w art. 4 ust. 7 rozporządzenia (UE, Euratom) 20xx/xxxx.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Do dnia 15 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przesyłają Komisji szacunkową wielkość podstawy zasobów własnych uzyskanych z tytułu podstawowej stawki podatku VAT na następny rok budżetowy.”;

8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Do dnia 30 kwietnia każdego roku budżetowego państwa członkowskie informują Komisję o rozwiązaniach i ich modyfikacjach, które proponują przyjąć w celu określenia kwoty, o której mowa w art. 3 ust. 1. W proponowanych rozwiązaniach, tam gdzie to stosowne, wskazywany jest charakter danych uważanych za właściwe i podawana jest szacunkowa wartość podstawy dla każdej z tych kategorii korekt.

Do dnia 31 maja Komisja przesyła pozostałym państwom członkowskim informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, otrzymane przez nią od każdego państwa członkowskiego.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące rozwiązań zaproponowanych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 13 ust. 2.”;

9) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Sprawozdanie roczne za dany rok budżetowy koryguje się w sposób określony w art. 9 w następstwie kontroli, o których mowa w art. 4 ust. 7 rozporządzenia (UE, Euratom) 20xx/xxxx.”;

10) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Państwa członkowskie corocznie przekazują Komisji informacje dotyczące wszelkich istotnych zmian w ich procesach i procedurach administracyjnych mających zastosowanie do poboru podatku od wartości dodanej.

2. Komisja rozważa wraz z danym państwem członkowskim, czy te procesy i procedury można ulepszyć z punktu widzenia poprawy ich skuteczności.

3. Co pięć lat Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące środków podjętych oraz postępów osiągniętych przez państwa członkowskie w ramach poboru podatku od wartości dodanej oraz wszelkich rozważanych usprawnień.

Komisja przedstawia po raz pierwszy przedmiotowe sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2023 r.”;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspiera Komitet Doradczy ds. Zasobów Własnych, ustanowiony w art. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) 20xx/xxxx. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu wejścia w życie decyzji 20xx/xxxx/UE, Euratom.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Art. 1 nie ma jednak zastosowania do korekty sprawozdań dotyczących podstawy zasobów własnych uzyskanych z tytułu podatku od wartości dodanej sporządzonych w latach budżetowych przed 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*